

De stemmen zijn geteld.....

De leugen regeert, met geld is alles te koop.....artsen, virologen, mediakanalen, journalisten, the World Health Organisation, het RIVM, een regering, een premier, een koning, een land, demonstranten, oppositieleiders, influencers, BN-ers. Alles heeft een prijs.

De prijs die wij, als volk en (nu nog) brave burgers, daarvoor betalen is niet te overzien, maar dat schijnt het merendeel van de Nederlandse bevolking niet te deren. Na maanden onderzoek, berichten delen, gesprekken voeren en afscheid nemen, ben ik tot de conclusie gekomen dat we de verkiezingen niet af hoeven wachten, we hebben al gekozen. Democratisch is door de meerderheid besloten dat we vóór een spoedwet zijn, vóór veiligheid boven vrijheid, vóór een tweede lockdown, vóór agenda 2030, vóór totale vernietiging van onze cultuur, onze natuur, onze gezondheid, ons welbevinden, en, het meest pijnlijke, de toekomst van onze (klein)kinderen. Het zij zo, ik leg me erbij neer en focus vanaf nu weer op de weg die ik 15 jaar geleden al insloeg. De weg van vrijheid.

Dat doe ik samen met de mensen die het leven nog steeds vieren, die knuffelen, handen geven, samenkomen en hun talenten inzetten om een nieuwe, liefdevolle, vrije wereld op te bouwen. Het wordt tijd me weer te herbronnen met de natuur, mijn talenten en mijn passies. Ik maak een diepe, diepe buiging naar Robert Jensen, Sven Hulleman, Lange Frans, allen die meewerk(t)en aan Café Weltschmerz en velen, velen anderen die ons het tegengeluid lieten horen, door alle censuurpogingen heen. Ik zal hen op mijn manier op alle mogelijke vlakken blijven steunen. Ik weet, we verdienen een veel mooiere wereld dan waarin we leefden en nu leven. Ik besef, daarvoor is een totale vernietiging van het oude nodig en mag over al het duister het licht gaan schijnen. Laat het maar gebeuren, het zal een zegen blijken, is nu mijn overtuiging.

Dit is de laatste maan(d) op de jaarcyclus van de oude Keltische traditie waar ik me zo mee verbonden voel. De maan van afscheid nemen en dankbaarheid. Ik was dankbaar afgelopen zomer voor alles wat nog vanzelfsprekend was en waar we nog van konden genieten. En nu neem ik afscheid van de zomer.....

De zomer slaakte een diepe zucht en neemt haar laatste adem.

Het licht dat fonkelde in haar ogen begint te vervagen als de aarde elke dag wat meer afsterft.

Uren van duisternis dagen haar uit.

Ze buigt gracieus naar de komende winter,

ze zingt haar laatste lied van zonnestralen,

van leven, dood en wedergeboorte.

Haar tranen worden de herfstregens.

Als ze uitademt raakt de winter haar lippen.

Met haar inademing gaat ze terug naar haar essentie.

De schaduw van de donkere maanden valt over haar heen en hullen haar in een omarming. Ze geeft zich over als de eerste gouden bladeren beginnen te vallen van de bomen en de aarde verandert in kleuren van vlammend goud en tinten rood.

Ze kust het gezicht van de herfst, die haar zachtjes te ruste legt.....

